U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Elišky Cihlářové a soudců JUDr. Jaroslava Hubáčka a JUDr. Karla Šimky v právní věci navrhovatele: **K. S.**, v řízení o návrhu označeném jako stížnost pro porušení zákona,

takto:

I. Návrh **se odmítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Navrhovatel v podání ze dne 21. 11. 2011 označeném jako „Stížnost pro porušení zákona“ uvedl, že ze strany soudu I. stupně (Krajský soud v Hradci Králové) ve věci vedené pod sp. zn. 2 T 5/2010 a soudu II. stupně (Vrchní soud v Praze) ve věci vedené pod sp. zn. 5 To 31/2011 došlo, a stále dochází, záměrně k porušování zákonů České republiky. Dále uvedl, že soudci se snaží záměrně procesně ovlivnit průběh celého řízení tak, aby nemohl být zjištěn pravý skutkový stav, protože mají na věci osobní zájem s odkazem na částku, o kterou se jedná, a dále, aby se vyhnuli zodpovědnosti. Navrhovatel žádal, aby po ověření jím poskytnutých informací a na základě vlastního šetření Nejvyšší správní soud zjednal nápravu.

Pravomoc soudů jednajících a rozhodujících ve správním soudnictví je upravena v zákoně č. 150/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „s. ř. s.“). Podle § 5 s. ř. s. rozhodují soudy ve správním soudnictví o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy správním orgánem, o ochraně proti nečinnosti správního orgánu, o ochraně před nezákonným zásahem správního orgánu, o kompetenčních žalobách, dále ve věcech volebních a ve věcech místního a krajského referenda, ve věcech politických stran a politických hnutí a o zrušení opatření obecné povahy nebo jeho částí pro rozpor se zákonem. Nejvyšší správní soud pak podle § 12 odst. 1 s. ř. s. jako vrcholný soudní orgán ve věcech patřících do pravomoci soudů ve správním soudnictví zajišťuje jednotu a zákonnost rozhodování tím, že rozhoduje o kasačních stížnostech proti rozsudkům a usnesením krajských soudů ve správních věcech a v některých dalších případech stanovených zákonem.

Předmětné podání navrhovatele se týká řízení trestního, které je vedeno podle zákona č. 141/1961 Sb., trestního řádu. Rozhodování Policie ČR nebo státního

zastupitelství v pozici orgánů činných v trestním řízení nepatří do pravomoci správního soudnictví (viz např. rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 8. 2003, č. j. Na 579/2003 – 10, ze dne 27. 10. 2005, č. j. 6 As 58/2004 – 45, publ. pod č. 1407/2007 Sb. NSS, ze dne 28. 4. 2005, č. j. 2 Aps 2/2004 – 69, publ. pod č. 623/2005 Sb. NSS, a ze dne 21. 10. 2008, č. j. 8 As 28/2008 – 29; všechna rozhodnutí dostupná na www.nssoud.cz). Tím spíše do pravomoci správního soudnictví nemůže spadat přezkum rozhodnutí soudů vydaných v trestních věcech, již jen proto, že pro něj existuje samostatný systém opravných prostředků v rámci trestního soudnictví. Není tedy možné, aby Nejvyšší správní soud, který je součástí a vrcholem soustavy správního soudnictví, přezkoumal postup a rozhodnutí Krajského soudu v Hradci Králové ve věci vedené pod sp. zn. 2 T 5/2010 a Vrchního soudu v Praze ve věci vedené pod sp. zn. 5 To 31/2011, jak požaduje navrhovatel.

Je tedy zřejmé, že o podání navrhovatele nemůže Nejvyšší správní soud rozhodnout, neboť podání tohoto typu není k Nejvyššímu správnímu soudu přípustné.

Z výše uvedeného důvodu tedy Nejvyšší správní soud podání navrhovatele odmítl podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. jako podání nepřípustné.

O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 3 věta první s. ř. s., podle níž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 15. prosince 2011

JUDr. Eliška Cihlářová
předsedkyně senátu